

(2)

707.4 BR
1950 c.1

EXPOSITION

de reproductions de
peintures françaises

DE DEGAS A NOS JOURS

EXPOSITION

des artistes de la
Ligue franco - hellénique

DU 6 AU 24 MAI 1950
ZAPPEION

PROLOGUE

Le critique d'art italien LIONELLO VENTURI interrogé un jour par l'un de ses lecteurs sur les raisons pour lesquelles lorsqu'il parlait de la peinture moderne il s'intéressait presque toujours exclusivement à la peinture française : «Demandez à Dieu, fut sa réponse, et non pas à moi». Et il avait parfaitement raison. Au cours de ces trois derniers siècles, l'histoire de la peinture a choisi Paris comme centre de son activité. Coupole intellectuelle de la civilisation latine après le 18ème siècle, Paris est devenu le carrefour de l'activité intellectuelle et artistique des courants de civilisation atlantiques et méditerranéens. Malgré la lourdeur du sceptre de l'hégémonie européenne, Paris a continué de le posséder jusqu'à nos jours, quoique le centre de gravité international, économique et politique, se soit déplacé vers les côtes occidentales de l'Atlantique. Le secret de cette supériorité esthétique est dû, je crois, à la psychologie sociale que trois siècles d'évènements tendant à la libération de l'individualisme ont formée dans la capitale française. Ce secret est dû surtout à cet esprit athénien qui permet de supporter les idées et les sentiments et qui constitue le sourire le plus doux de la vie démocratique des sociétés civilisées.

Ce qui était considéré comme un scandale par les sociétés fermées aux nouvelles théories, Paris l'interprétait toujours comme une manifestation de jeunesse et de vie, une audacieuse initiative qui s'imposait à l'avenir de l'humanité, une nécessité morale de l'individu qui l'obligeait à conquérir la vie par des actes, neutralisant ainsi les habitudes conduisant au chaos.

On attribue à la peinture française une tendance révolutionnaire. Cependant il est plus normal de parler d'un élan révolutionnaire continu de l'art français, grâce auquel Paris, depuis l'époque de la mort de Louis XIV, a pu jouer un rôle primordial dans la destinée intellectuelle du continent européen.

Les soixante-six reproductions qu'expose l'Ambassade de France, grâce au vivant philhellénisme de M. J. Delamotte, représentent les stades d'une évolution de l'école parisienne de l'impressionisme jusqu'à la peinture métaphysique de nos jours. Cette marche esthétique vers la con-

quête des symboles optiques qui forment la langue visuelle, constitue le principal mouvement de l'indépendance de la peinture par rapport à la littérature et à ce mythe traditionnel qui a régné dans l'art depuis l'antiquité. Non pas que la peinture ait rompu ses liens avec la vie et les fonctionnements intellectuels de l'homme social. Mais parce qu'elle a demandé de fixer son propre fonctionnement dans la totalité de l'esprit et qu'elle a voulu exprimer l'essence mystérieuse de la vie par ses propres symboles optiques. Ce qui était caché dans les chefs-d'œuvres des vieux maîtres est devenu aujourd'hui un corps apparent.

La technique a été portée jusqu'à une sorte de sainteté et la peinture a prouvé comment elle pouvait se baser sur ses propres éléments afin d'exprimer les sentiments humains séculaires et pourtant toujours actuels. Un sentiment de tristesse ou de joie était traduit dans le passé par une scène allégorique. Aujourd'hui cette allégorie est remplacée par une suggestion musicale des sentiments avec des couleurs et des formes. La personne qui souhaite ressentir quelque chose de l'émotion française doit faire abstraction du thème de l'image afin de communiquer immédiatement avec la sensibilité colorée de l'artiste, avec le rythme des figures qui recherchent leur propre vie dans le monde des présentations émotives.

Anghélos PROKOPIOU

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο Ίταλός τεχνοκρίτης Lionello Venturi έρωτήθηκε κάποτε από έναν άναγνώστη του γιατί όταν γράφει για τη νεώτερη ζωγραφική άσχολείται, αποκλειστικά σχεδόν, με τη γαλλική. Έρωτήσατε το Θεό, ήταν ή άπαντησή του, όχι έμένα! Καί είχε δίκιο. Η Ιστορία των τριών τελευταίων αιώνων της ζωγραφικής έχει διαλέξει ως κέντρο της πρωτοβουλίας τό Παρίσι. Πνευματική Μητρόπολη του λατινικού πολιτισμού μετά τον 18ον αιώνα, τό Παρίσι έγινε τό σταυροδρόμι της πνευματικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας των άτλαντικών και μεσογειακών ρευμάτων πολιτισμού και τό δύσκολο αυτό σκήπτρο της εύρωπαϊκής ηγεμονίας εξακολούθησε νά τό κατέχη ως τον καιρό μας, μολοντί τό οικονομικό και πολιτικό κέντρο της διεθνούς βαρύτητας έχει μετατοπισθή στα δυτικά παράλια του Άτλαντικού. Τό μουσικό της αισθητικής αυτής ύπεροχής όφείλεται, νομίζω στην κοινωνική ψυχολογία που έδημιούργησαν τρεις αιώνες άπελευθερωτικών της άτομικότητας γεγονότων στην πρωτεύουσα της Γαλλίας. Κυρίως όμως στο άθηναϊκό αυτό κλίμα της άνεκτικότητας των Ιδεών και των άισθημάτων που άποτελεί τό γλυκύτερο χαμόγελο της δημοκρατικής ζωής των πολιτισμένων κοινωνιών. Αυτό που άποτελεί σκάνδαλο στις μισαλλόδοξες κοινωνίες, ήταν για τό Παρίσι πάντα μία εκδήλωση νεότητας και ζωής, μία τολμηρή διάνοιξη του όρίζοντα προς τό μέλλον της ανθρωπότητας, μία ήθικη ανάγκη νά κατακτά ή προσωπικότητα τη ζωή με πράξεις καταλυτικές των συνηθειών που οδηγούν στην άποτελεμάτωση.

Άποδίδουν στη νεώτερη γαλλική ζωγραφική μία έπαναστατική διάθεση. Είναι πιό σωστό νά μιλάμε για μία διαρκή έπαναστατική όρμη της γαλλικής τέχνης, χάρις στην όποία τό Παρίσι από τον καιρό του θανάτου του Λουδοβίκου του Μεγάλου μπόρεσε νά παίξει τον ήγετικό του ρόλο στα πνευματικά πεπρωμένα της εύρωπαϊκής ήπείρου. Οί έξηνητα έξη έντυπες πολύχρωμες εικόνες που εκθέτει τό Γραφείον Τύπου της Γαλλικής Πρεσβείας χάρις στον άκααιο φιλελληνισμό του κ. Ζ. Ντελαμότ άντιπροσωπεύουν τά στάδια μιας εξέλιξως της παρισινής σχολής από τον έμπρεσσιονισμό ως τη μεταφυσική ζωγραφική των ήμερών μας. Η αισθητική αυτή πορεία προς την κατάκτηση των ιδιαιτέρων όπτικων συμβόλων που συνιστούν την εικαστική

γλωσσα, αποτελεί το σπουδαιότερο κίνημα ανεξαρτησίας της ζωγραφικής απέναντι στη λογοτεχνία και στον από παράδοση μύθο, που εδέσποζε στην τέχνη από την αρχαιότητα. Όχι γιατί η ζωγραφική έσπασε τους δεσμούς της προς τη ζωή και τις πνευματικές λειτουργίες του κοινωνικού ανθρώπου. Αλλά γιατί ζήτησε να καθορίσει τη δική της λειτουργία στην ολότητα του πνεύματος και να εκφράσει τη μυστική ουσία της ζωής με τα δικά της οπτικά σύμβολα. Αυτό που κρύβεται ως σκελετός στ' αριστουργήματα των παλιών δασκάλων, έγινε τώρα το εμφανές σώμα.

Η τεχνική υψώθηκε σε μιὰ αξία αγιοσύνης και η ζωγραφική έδειξε πώς μπορεί να στηριχθεί στα δικά της στοιχεία για να εκφράσει τὰ αιώνια και γι' αυτό παντοεινὰ σύγχρονα αίσθηματὰ του ανθρώπου. Ένα αίσθημα λύπης ή χαράς συνδεόταν στο παρελθόν με κάποια αλληγορική σκηνή. Τώρα την αλληγορία αντικατέστησε ή μουσική ύποβολη των αίσθημάτων με τὰ χρώματα και τὰ σχήματα. Ο θεατής που έπιθυμεί να νιώσει κάτι από τη γαλλική συγκίνηση, πρέπει να παραμερίσει το θέμα της εικόνας. Και να επικοινωνήσει άμεσα με την χρωματική ευαισθησία του καλλιτέχνη, με το ρυθμό των μορφών που διεκδικούν τη ζωή τη δική τους στον κόσμο των συγκινησιακών παραστάσεων.

Άγγελος ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

REPRODUCTIONS
DE PEINTURES FRANÇAISES
DE DEGAS A NOS JOURS

1. Femmes toilette
2. Danseurs
3. La Voiture aux courses
4. Les Repas
5. La première toilette
6. Moulin de la Galette
7. Femmes d'Alger
8. Le Jockey
9. Les Femmes d'Alger (O. J. L.)
10. Les Femmes d'Alger (V.O.)
11. Champ de bataille
12. Font d'Asnières
13. Pissarro (1859-1895)
14. Entrée du village
15. CERGY (1855-1895)
16. L'Arbre mort
17. Neige à Louveciennes
18. Cézanne (1839-1905)
19. Aix, paysage rochers
20. Le montage Marseillaise et le Mont Ste-Victoire
21. Les Femmes d'Alger (O. J. L.)
22. Les Femmes d'Alger (V.O.)
23. Les Femmes d'Alger (O. J. L.)
24. Les Femmes d'Alger (V.O.)
25. Les Femmes d'Alger (O. J. L.)
26. Les Femmes d'Alger (V.O.)

COROT (1796—1875)

1. Femmes ramassant du bois

DEGAS (1834—1917)

2. Danseuses
3. La Voiture aux courses
4. Les Repasseuses

RENOIR (1841—1919)

5. La première sortie
6. Moulin de la galette
7. Femmes dans un champ
8. La loge
9. Les Nymphes au bain
10. Grand nu

CLAUDE MONET (1840—1926)

11. Champ de tulipes
12. Pont d'Argenteuil

PISSARO (1830—1903)

13. Entrée du village

SISLEY (1839—1899)

14. L'abreuvoir
15. Neige à Louvecienne

CÉSANNE (1839—1906)

16. Aix, paysage rocheux
17. La montagne Marseilleveyre et l'île Maire
18. Joueurs de cartes
19. Pommes et oranges
20. Le vase bleu
21. L'Estaque
22. Arbre devant la maison
23. Paysan en blouse bleue
24. Les Joueurs de cartes
25. Montagne Ste Victoire

ΚΟΡΟ (1797-1875)

1. Μαζεύοντας ξύλα στο δάσος

ΝΤΕΓΚΑ (1834—1917)

2. Χορεύτριες
3. Τό άμάξι στο Ιπποδρόμιο
4. Οί σιδερώτριες

ΡΕΝΟΥΑΡ (1841—1919)

5. 'Η πρώτη έξοδος
6. Μουλέν ντέ λά γκαλέτ
7. Γυναίκες σέ κάμπο
8. Στο Θεωρείο
9. Νύμφες στο μπάνιο
10. Γυμνό

ΚΛΩΝΤ ΜΟΝΕ (1840—1926)

11. Κάμπος άπό τουλίπες
12. 'Η γέφυρα του 'Αρζαντέγ

ΠΙΣΣΑΡΟ (1830—1903)

13. Είσοδος στο χωριό

ΣΙΣΛΕΪ (1839—1899)

14. Ποτιστήρι
15. Χιόνια στο Λουβσιέν

ΣΕΖΑΝ (1839—1906)

16. Αίξι, βραχώδες τοπίο
17. Τοπίο
18. Χαρτοπαίκτης
19. Μήλα και πορτοκάλια
20. Τό μπλέ βάζο
21. 'Εστάκ
22. Δέντρο μπρός σέ σπίτι
23. Χωρικός μέ τή μπλέ μπλουζα
24. Οί Χαρτοπαίκτης
25. Τό βουνό 'Αγία Βικτωρία

PAUL GAUGUIN (1848—1903)

- 26. L'appel
- 27. Cheval blanc
- 28. Ta Matete

VAN GOGH (1853—1890)

- 29. Les Tournesols
- 30. La chaise
- 31. La route aux cyprès
- 32. L'homme à la pipe
- 33. Pont à Arles
- 34. La Crau
- 35. Chambre à coucher

SIGNAC (1863—1935)

- 36. Quai à Toulon
- 37. Port de Perse en Corse

BONNARD (1867—1947)

- 38. Fleurs
- 39. La Ferme

MATISSE

- 40. La Conversation
- 41. Danseuse

RAOUL DUFY

- 42. Canotage

MARQUET (1875—1947)

- 43. Vieux Port
- 44. Paris, Pont St. Michel

VAN DONGEN

- 45. Bois de Boulogne

ROUAULT

- 46. Vieux Roi

VLAMINCK

- 47. A Chatou

ΠΩΛ ΓΚΩΓΚΕΝ (1848—1903)

- 26. Πρόσκληση
- 27. Τό άσρο άλογο
- 28. Τά Ματετε

ΒΑΝ ΓΚΩΓΚ (1853—1890)

- 29. "Ηλιος
- 30. "Η καρέκλα
- 31. "Ο δρόμος με τά κυπαρίσσια
- 32. "Ο άνδρωσ με τήν πίπα
- 33. Γέφυρα στο "Αρλ
- 34. "Η Κρω
- 35. Κρεβατοκάμαρα

(ΣΙΓΝΙΑΚ 1863—1935)

- 36. "Αποβάδρα στην Τουλών
- 37. Λιμάνι στην Κορσική

ΜΠΟΝΝΑΡ (1867—1947)

- 38. Λουλούδια
- 39. "Αγρόσπιτο

MATIS

- 40. Συνομιλία
- 41. Χορεύτρια

ΡΑΟΥΛ ΝΤΥΦΥ

- 42. Βάρκες

ΜΑΡΚΕ (1875—1947)

- 43. Παληό λιμάνι
- 44. Παρίαί, ή Γέφυρα τευ "Αγ. Μιχαήλ

ΒΑΝ ΝΤΟΓΚΕΝ

- 45. Τό δάσος τής Βουλώνης

ΡΟΥΩ

- 46. Παληός Βασιληάς

ΒΛΑΜΕΝΚ

- 47. Στο Σατού

MODIGLIANI (1884—1920)

48. Le petit paysan
PABLO PICASSO
49. Femme à la chemise
50. Nature morte et guitare
BRAQUE
51. Nature morte
52. Nature morte
LÉGER
53. Femme à la cruche
H. ROUSSEAU (Le Douanier 1844—1910)
54. Fleurs
55. La Charmeuse de serpents
M. UTRILLO
56. La rue St. Cenis
57. L'église de Limours
GROMAIRE
58. Femme au piano
MASSON
59. Le Mistral
MARCHAND
60. Les coings
CH. WALCH (1898—1948)
61. Le coq
J. VILLON
62. Composition
TAILLEUX
63. Le Homard bleu
DESNOYER
64. Sète
65. Port d'Alger

ΜΟΝΤΙΛΙΑΝΙ (1884—1920)

48. Μικρός Χωρικός
Π. ΠΙΚΑΣΣΟ
49. Γυναίκα με πουκάμισο
50. Νεκρά φύση με κιθάρα
ΜΠΡΑΚ
51. Νεκρά φύση
52. Νεκρά φύση
ΛΕΖΕ
53. Γυναίκα με στάμνα
ΡΟΥΣΣΩ (1844—1910)
54. Λουλούδια
55. Ἡ Μάγισσα τῶν φειδιῶν
Μ. ΟΥΤΡΙΛΛΟ
56. Ὁ δρόμος τοῦ Ἁγ. Σεβί
57. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Λιμούρ
ΓΚΡΟΜΕΡ
58. Ἡ γυναίκα στό πιάνο
ΜΑΣΣΟΝ
59. Ὁ Μιστράλ
ΜΑΡΣΑΝ
60. Κυδώνια
Σ. ΒΑΛΚ
61. Ὁ κόκορας
ΒΙΓΙΟΝ
62. Σύνθεση
ΤΑΓΙΕ
63. Ὁ μπλέ ἀστακός
ΝΤΕΝΟΥΑΓΙΕ
64. Σέτ
65. Λιμάνι τοῦ Ἀλγερίου

EXPOSITION
DES ŒUVRES DES ARTISTES
DE LA LIGUE FRANCO-HELLÉNIQUE

— — — — —
ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

M. AXELOS

1. Nature morte	Drs.	2.500.000
57. Le Peintre	SPYROS VIKATOS	3.000.000
2. Les moines	Drs.	—
3. Christ	»	—
4. Portrait	»	—

ANDRÉ GEORGIADIS

5. Lyssias	»	—
6. Portrait de l'artiste	»	—
7. Portrait d'enfant	»	—

NIKI GOULANDRIS

8. Les toits rouges	»	6.000.000
9. Paysage	»	800.000
10. Nature morte	»	1.500.000
11. Fleurs	»	500.000
12. Paysage	»	1.000.000

L. GRIVAS

13. Le golfe de Korinth	»	4.500.000
14. Pêcheuse à Oropos	»	3.500.000

HECTOR DOUCAS

15. Pâturage	»	500.000
16. »	»	500.000
17. Paysage	»	500.000
18. Berger	»	500.000
19. Fleurs	»	1.000.000

EPAM. THOMOPOULOS

20. Panorama de Poros	»	2.500.000
21. Pêcheuse de Hydra	»	2.500.000
22. Coucher de soleil à Poros	»	2.500.000
23. Poros	»	1.250.000
24. Hydra	»	1.250.000

ANG. KARINTZIS

25. Crépuscule à Myconos	»	1.700.000
26. Vieil Athènes	»	1.500.000

M. ΑΞΕΛΟΣ

1. Nature morte	'Ελαιογρ.	2.500.000
57. Ο Ζωγράφος	SPYROS VIKATOS	3.000.000
2. Οί καλόγηροι	'Ελαιογρ.	—
3. Χριστός	»	—
4. Πορτραίτο	»	—

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

5. Ο Άρχων Λυσίας		6.000.000
6. Αυτόπροσωπογραφία	'Ελαιογρ.	άνήκει
7. Προσωπογραφία παιδιού	»	»

ΝΙΚΗ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ

8. Κόκκινες Στέγες	'Ελαιογρ.	6.000.000
9. Τοπίο	»	800.000
10. Nature morte	»	1.500.000
11. Λουλούδια	»	500.000
12. Τοπίο	»	1.000.000

Λ. ΓΡΙΒΑΣ

13. Άπ' τόν Κορινθιακό	»	4.500.000
14. Τράτα Ώρωπός	»	3.500.000

ΕΚΤΩΡ ΔΟΥΚΑΣ

15. Βοσκή	»	500.000
16. »	»	500.000
17. Τοπίο	»	500.000
18. Βοσκός	»	500.000
19. Λουλούδια	»	1.000.000

ΕΠΑΜ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

20. Όμορφιές τού Πόρου	»	2.500.000
21. Ύδραϊκές ψαροπούλες	»	2.500.000
22. Δύσις στόν Πόρο	»	2.500.000
23. Άπό τόν Πόρο	»	1.250.000
24. Ύδρα	»	1.250.000

ΑΓΓ. ΚΑΡΙΝΤΖΗΣ

25. Δειλινό στή Μύκονο	»	1.700.000
26. Παληά Άθήνα	»	1.500.000

27.	Esquisse de Myconos	Drs.	800.000
28.	Église à Myconos	»	1.200.000
29.	Esquisse de Myconos	»	800.000

GEORGES COSMADOPOULO

30.	Paysage français	prêté	
31.	Nature morte	Drs.	1.400.000
32.	Automne d'Attique	prêté	
33.	Paysage d'Attique	»	1.200.000
34.	Printemps	»	2.500.000

CONST. LINAKIS

35.	Après la pluie en automne	»	1.300.000
36.	Oliviers	»	500.000
37.	Port d'Hydra	»	800.000
38.	Port d'Hydra	»	800.000
39.	Récolte	»	500.000

TASSOS LOUKIDIS

40.	Chant automnal	»	6.000.000
41.	Le retour au village	»	1.600.000
42.	Missolonghi	»	1.600.000
43.	Coin d'Athènes couvert de neige	»	1.200.000
44.	Mon portrait	»	—

STÉLIOS MILIADIS

45.	Paysage français	»	4.500.000
46.	» Moret sur Noing	»	6.000.000
47.	Olivier	»	6.000.000
48.	Nature morte, aquar.	»	800.000
49.	L'Acropole	»	500.000

GEORGES PHOCAS

50.	Portrait de Mme B.	»	—
51.	» » Mme I. K.	»	—
52.	» » Mona	»	—
53.	Composition à Myconos	»	—
54.	Composition et nu	»	—

D. KAPHIS

55.	Portrait	»	—
56.	Roses	»	—

27.	Σκίτσο Μυκονιάτικο	»	800.000
28.	Παραπορτιανή Μυκόνου	»	1.200.000
29.	Σκίτσο Μυκονιάτικο	»	800.000

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

30.	Γαλλικό Τοπίο	Έλαιογρ.	άνηκει
31.	Nature morte	»	1.400.000
32.	Φθινόπωρο στην Άττική	»	άνηκει
33.	Άττικό Τοπίο	»	1.200.000
34.	Άνοιξις	»	2.500.000

ΚΩΝΣΤ. ΛΙΝΑΚΗΣ

35.	Φθινοπωρινό απόβροχο	»	1.200.000
36.	Έληές	»	500.000
37.	Λιμάνι Ύδρας	»	800.000
38.	Λιμάνι Ύδρας	»	800.000
39.	Συγκομιδή	»	500.000

ΤΑΣΣΟΣ ΛΟΥΚΙΔΗΣ

40.	Φθινοπωρινό Τραγουδι	»	6.000.000
41.	Έπιστροφή στο Χωριό	»	1.600.000
42.	Μεσολόγγι	»	1.600.000
43.	Γωνιά τής Αθήνας χιονισμένη	»	1.200.000
44.	Τό πορτραίτο μου	»	—

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΗΛΙΑΔΗΣ

45.	Γαλλικό Τοπίο	»	4.500.000
46.	» » Moret sur Noing	»	6.000.000
47.	Έληά	»	6.000.000
48.	Nature morte	Ύδρογρ.	800.000
49.	Άκρόπολις	»	500.000

ΓΕΩΡΓ. ΦΩΚΑΣ

50.	Πορτραίτο κ. Δ. Β.	»	—
51.	» κ. Ι. Γ.	»	—
52.	» ή Μόνα	»	—
53.	Μυκονιάτικη Σύνδεση	»	—
54.	Σύνδεση με γυμνό	»	—

Δ. ΚΑΦΗΣ

55.	Κεφαλή γέροντος	»	—
56.	Τριαντάφυλλα	»	—

EN

L'exposition est ouverte tous les jours de
10 h. à 13 h. et de 17 h. à 21 h.